

İkinci Vakitleri

– yusuf-gunduz · 21 Mart 2024

Kan kusuyor uykusuzluk
Yansımama çirkin bakışlar atıyorum
Duvarlardan örülme hissiyatla
Kurtulmaya çalışıyorum çabasızca
Tarçın kokuları heyecan vermemekte
En güzel şekerler acı gelmektedir
Gülemiyorum doğal olarak
Palyaçodan öte değil durumum
Nerelerde bulacağım masumluğu?
Saat şimdi hastalığı beş geçmektedir
Ölmeden önce dedemin saate son bakışı
Saatler artık birer katildir
Saatler biz olmadan da geçmektedir
Gün biz olmadan da doğmakta
Ben olmadan da gülebilmeli
Masamın üzerinde duran şiirlerim
Maksat kitaplar okuyup göçeceğiz
Tohumlar ekeceğiz insanların hayatına
Maksat şuracıkta 70 yıl yaşayacağız

Kaç kere öldüğümüzün hesabı var mı?
Kaç kez daha kan kusmak gerekli?
Fark edilmeyen kanser olduğumuzu
Kanser gibi her yere yayıldığımızı
Yaydığımızı kaç insan daha taşıyacak?
Kaç insan daha şeytanlara dönüşecek?
Biz ellerinden tutamadan